

LUOTA ALEKSIIN

M/S ALEKSI, JOULU VÄLIMERELLÄ

Olimme vuonna 1967 puutavaralastissa menossa Israeliin, oli jouluaatto. Matkaa oli määräsatamaamme Haifaan vielä kolmisen vuorokautta. Ulosviennit oli saatu Köpiksessä, mutta ne oli provianttikellarissa lukkojen takana.

Syy oli luultavasti se, että Aleksissa oli käsiruori. Käytännössähän se tiesi, että täkillä oli kaksi miestä joka vahdissa. Vuoroteltiin, tunti ruorissa, tunti muissa hommissa. Päiväsaikaan kun ei oltu ruorissa saatettiin tehdä jotain työhommia, iltaisin ja öisin oltiin usein yytisissä.

Turvatakseen laivan kulun oli kippari päättänyt, että kaikkia, reilusti tilaamiamme ulosvientejä ei anneta kerralla. Säilyy työkuunto ja on selvä mies ruorissa. Näin sen ainakin jälkeenpäin ymmärsimme. Laivassa oli myös päivämiehiä joita ei työvuorot estäneet juhlimasta ja meille vahtimiehillekin oli omasta mielestämme liian vähän tätä juhlatunnelmaa tuovaa juomaa.

Jouluaatto näytti surkealta, porukka oli rauhattomana ja pelkäsi tulevan kuiva joulu. ”Kippari ei anna varmasti kuin korkeintaan pari pulloa messiä kohti”, stuju oli kyselijöille tuumannut. No, päätimme porukalla, että laitetaan pari kaveria kapteenin luokse juttusille ja neuvottelemaan. Päivämiehet, poosu ja matruusi lähtivät. Kauan viipyivät pojat, tiukat neuvottelut olivat käyneet ja homman hienosti klaaranneet. Kovasti kehuivat palattuaan diplomaattisia taitojaan. Itse saivat reilusti viinaa ulos, mutta vahtimiesten osalta olivat joutuneet tinkimään määrää vähän pienemmäksi. Kapteeni oli lopulta kuulemma tuumannut, että kyllä kai se Haifa löydetään ja onhan nyt joulukin.

No, sitten vietimme joulujuhlaa, meillä oli joulukuusi täkkilastin päällä, porukka istuskeli kuusen ympärillä, kapteeni tuli katsomaan miten miehistöllä joulu sujuu. Meillä oli manikka soimassa isolla ja juuri kipparin tullessa soi kappale ”Luota Aleksiiin” tämä sai Kapteeninkin hymyilemään ja hänen mielestään oli hieno asia, että Aleksilla oli oma laulu.

Joulu meni hienosti, mitä nyt yhtä kierrosta lukuun ottamatta (360astetta), sattuu sitä ruorimiehellekin mokia välillä. Haifakin löydettiin.

”Luota Aleksiiin”, siitä tuli ikimuistoinen Joulu Välimerellä 1967.

Terveisin Raste.

Yläkuvassa joulujuhla on parhaimmillaan

